

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde şüpheli kadın ölümlerinin aydınlatılması, kadına yönelik her türlü şiddet ve kadın cinayetlerinin TBMM çatısı altında çok boyutlu ele alınarak kadınların yaşam hakkı ihlallerinin önlenmesi amacı ile Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddelerine göre Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Enim Karaköz

Aydın

Sibel Suicmez

S. SUCİMEZ

Tobzon Mu.

Murat GÖV

İsmail

Seyda Karadıcı

Bağcıoğlu muh

İskender Bayhan

İstanbul İktisadi

Serhat ARPAÇI

Denizli Mu.

Burhanettin DULUŞ

Süleyman BÜBÜL

Aydın Mu

Yunus Emre

Jemur

İST. MV

ULAŞ KARASU

Sivas Mu

Semra DİĞER

Ankara muv.

Velî Ağababa

Turan, Tarkan Özer

İstanbul Mu.

Nail ÇİLER

Kocaeli Mu.

Jülcia Nalçacı MU.

Bilal BİLER

Aydın Mu

Hilmet Jahn HANCI

Spor muv.

Uğur

Utku ÇOBANCI

Eskişehir Mu

Gülizar BIÇER KARACA

CHP Denizli Milletvekili

Aysu Barkın

Bardın Mu.

GEREKÇE

Kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi mekanizmalarının yetersizliği ve ülkemizin İstanbul Sözleşmesi'nden bir geceyarısı imzasıyla geri çekilmesi başta olmak üzere kadına yönelik şiddetle mücadele politikalarındaki edilgenlik; kız çocukları ve kadınların yaşam hakkı ihlallerinde devletin sorumluluğu ve ön tedbirlik gereklerini yeniden gözden geçirmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Ülkemizde ne yazık ki toplumsal cinsiyet eşitsizliğini besleyen ve eril tahakkümün yeniden inşasına hizmet eden siyasi iktidar politikaları nedeniyle kadınlar hala erkek failer tarafından şiddete maruz bırakılmaktadırlar. Kadınlar şiddet döngüsü içerisinde; kolluk kuvvetine ve adli mercilere başvuru yaptığında, koruma kararları alınsa dahi yaşam hakkı ihlalleriyle baş başa kalabilmektedir.

1 Ocak 2025 - 31 Aralık 2025 döneminde Türkiye'deki yerel, ulusal ve internet basınına yansıyan haberlerden Bianet'in derlediği güncel verilere göre, erkekler, 2025'te en az 299 kadını ve 64 çocuğu öldürmüştür. 2025'te en az 471 kadının ölümü basına "şüpheli" olarak yansımıştır. Bu vakalar cinayet olarak sınıflandırılmasa da ayrı tutulmaktadır. Bu rakamlar sadece medyada yer alan olaylara dayanmaktadır, adli veriler ile karşılaştırıldığında şiddet görünürlüğünün sınırlı olduğu da bir başka tartışma konusu olarak karşımızda durmaktadır. Saha raporlamaları, adliye süreçlerini takip eden kadın hareketi temsilcilerinin araştırma sonuçları, dava takibi yapan sivil toplum kuruluşlarının izleme verileri ve medyada yer alan göstergeler, resmi rakamlar ile karşılaştırıldığında farklılıklar görülmektedir. Rakam farklılıklarının yanısıra, veri politikasının yokluğu da temel bir problem alanıdır. Ayrıştırılmış veri politikasının bir devlet politikası olarak kadına yönelik şiddetin, cinayetlerin ve şüpheli ölümlerin önlenmesindeki yeri vazgeçilmezdir.

Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu (TKDF) verileri ürkütücü tabloyu ortaya koymaktadır. 2025 Kasım Ayı Kadına Şiddet Bilançosu, Kasım 2025'te en az 32 kadın öldürüldüğünü bunların 26'sının cinayet, 6'sının şüpheli ölüm olduğunu ortaya koymaktadır. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun 12 Şubat 2026 tarihli 2025 Yılı Başvuru Karşılama Hattı Raporu'na göre; Platforma ulaşan kadınların %25'i koruma kararı olduğunu bildirirken şiddete uğrayan kadınların %57'sinin koruma kararı olmadığı tespit edilmiştir. Platform Hattına, 16 şüpheli ölüm ve 41 kadın cinayetine ilişkin başvuruda bulunulduğu raporda yer almıştır. Şüpheli ölümlerin aydınlatılması için başta aileler olmak üzere kadın hakları örgütlerinin ısrarlı çabalarıyla kamuoyu oluşturulabilmekte, medyaya yansıyan ve kadın örgütlerine ulaşabilenlerin dışındaki şüpheli ölümler kayıtlara dahi geçmemektedir.

2025'te en az 471 kadının "şüpheli ölüm" olarak raporlanması göstermektedir ki; şüpheli ölüm rakamları son dönemde kaydedilebilen kadın cinayeti rakamlarını geçmiştir. Cinsiyet temelli şiddet rakamlara indirgenemez ancak fiiliyatta yaşanan şiddetin boyutunu yansıtan önemli göstergeler olarak baz alınmalıdır.

Devletin koruyuculuğuna ve hakkaniyeti tesis eden adalet anlayışına yönelik soru işaretleri oluşması, yurttaş devlet ilişkisini zedelemekte, hukuka olan güveni de tersyüz etmektedir. Cezasızlık politikalarının yerini; sahada çalışan, kadın davalarını takip eden aileler ve kadın örgütlerinin katılımcılığıyla kapsayıcı şekilde caydırıcı ve önleyici şiddeti önleme mekanizmaları alması zorunlu hale gelmiştir. Kamuoyu başlı başına oluşturulmadığı takdirde cezasızlığın kaçınılmaz olduğu yönündeki yaygın kanaatlerin tersine çevrilebilmesi, ailelerin adalet mücadelesinde yalnız olmadıklarını gösterebilmek adına TBMM'de araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

Şüpheli kadın ölümlerinde ve kadın intiharlarında artış sürmekte, medyaya yansıdığı kadarıyla kadınların öldüğü vakalarda ölümlerin sebebi bilinmemekte, üstü örtülmekte, şüpheliler serbestçe dolaşabilirken, gücü ve nüfuzunu kullanan erkekler açıklamalarıyla gerçeğin ortaya çıkmasını engelleyebilmektedir. Delillerin karartılması da Gülistan Doku vakasında olduğu gibi pek çok şüpheli ölümda ailelerin iddiaları arasındadır.

Son olarak, Pamukkale Üniversitesi Maliye mezunu Bahar Taş, Muğla Milas'ta bir teknede şüpheli şekilde hayatını kaybetmiştir. Ortada cevap bekleyen sorular varken, ailenin takibi ve kamuoyunun ısrarı, "Bahar Taş'a ne oldu?" kampanyalarının sonucunda görünürlük kazanmıştır. Gerçeklerin açığa çıkması beklentisi kamuoyunda her geçen gün artmaktadır. Şüpheli kadın ölümlerinin ve intiharların aydınlatılması, ailelerin adalet arayışı için olduğu kadar tüm yurttaşların can güvenliği ve yaşam hakkı için de vazgeçilmezdir.

Tüm bu gerekçelerle; şüpheli kadın ölümleriyle, intiharların ve kadın cinayetlerinin politik olduğundan hareketle TBMM'nin bu ölümlerin ardındaki gerçeği açığa çıkarıp şiddeti ve cinayetleri önleyici politikalar geliştirilmesindeki sorumluluğunu yerine getirmesi, araştırma komisyonunun aileler ve kadın örgütlerini sürece dahil ederek kapsayıcı bir araştırma komisyonu kurulması önem taşımaktadır.

